

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 г 27/2021
09.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Бранка Дражић, у предмету предлагача Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH Eschborn, Dag-Hammarskjöld-Weg 1-5, Bonn, СР Немачка са представништвом у Београду, чији је пуномоћник Предраг Гроза, адвокат из ..., одлучујући о приговору за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 761/2021, након спроведеног испитног поступка дана 09.12.2021. године, следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ приговор предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 761/2021.

Образложење

Предлагач је дана 12.11.2021. године поднео Врховном касационом суду приговор ради убрзавања поступка у предмету Рев 761/2021, са захтевом да се наложе процесне радње и дају рокови који делотворно убрзавају поступак и воде његовом правноснажном окончању.

Одлучујући о предлогу предлагача на основу одредби члана 7, 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни касациони суд је закључио да је приговор неоснован.

По спроведеном испитном поступку у коме је прибављен извештај судије известиоца у овом предмету, као и по увиду у списе предмета, утврђено је да су тужиоци АА, ББ и ВВ поднели тужбу са предлогом за издавање привремене мере, са прилозима, против тужених ГГ из ..., ДД из ... и Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH Eschborn, Dag-Hammarskjöld-Weg 1-5, Bonn, СР Немачка са представништвом у Београду, ради накнаде штете Првом општинском суду у Београду дана 14.10.2008. године. Првотужени и друготужена су поднели одговор на тужбу дана 09.01.2009. године, а трећетужени дана 29.12.2008. године. Прво рочиште је одржано дана 09.03.2009. године, а наредна рочишта су заказивана и одржавана у распону од 1 до 2 месеца. Ван рочишта дана 30.11.2009. године Први општински суд у Београду је донео решење П број 8567/08 којим је одбио предлог за издавање тражене привремене мере на које су тужиоци изјавили жалбу. Апелациони суд у Београду се решењем Гж 10706/10 од 26.03.2010. године огласио стварно ненадлежним да одлучи о

наведеној жалби и списе предмета уступио Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. Виши суд у Београду је решењем Гж 17920/10 од 17.09.2010. године потврдио решење Првог општинског суда у Београду П број 8567/08 од 30.11.2009. године. Прво рочиште пред Вишим судом у Београду одржано је дана 17.03.2011. године, након чега су заказивана и одржавана рочишта за главну расправу у распону од 2 до 5 месеци на којима су извођени докази. На налаз и мишљење вештака странке су имале примедбе, па су вештаци давали писана допунска мишљења и усмена изјашњења на расправи пред судом. Решењем Вишег суда у Београду П 2423/10 од 10.10.2014. године прекинут је поступак у овој парници због смрти тужене ДД и исти је настављен решењем Вишег суда у Београду П 2423/10 од 25.03.2015. године. Поступак пред првостепеним судом је окончан и донета је пресуда П број 820/15 од 05.12.2016. године. Против наведене пресуде парничне странке су изјавиле жалбе. У Апелациони суд у Београду списи предмета су примљени 08.09.2017. године, Апелациони суд у Београду је донео пресуду Гж 5047/17 дана 21.06.2018. године и одлучио о жалбама парничних странака, против које је првотужена изјавила ревизију Врховном касационом суду 22.08.2018. године. У Врховни касациони суд списи предмета су примљени дана 01.03.2019. године, Врховни касациони суд је решењем Рев 940/19 од 05.11.2020. године вратио списе предмета П 820/15 Вишем суду у Београду, преко Апелационог суда у Београду, ради отклањања процесног недостатка – због неуредне доставе. Након отклањања процесног недостатка наведени списи предмета поново су достављени Врховном касационом суду дана 18.02.2021. године, а већу је предмет дат у рад 19.02.2021. године. Предмет је реферисан на седници већа одржаној дана 25.11.2021. године. Одлука је донета и урађена. Списи предмета Рев 761/2021 предати су судској пракси 29.11.2021. године, а коректури дана 30.11.2021. године.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независтан, непристрасан и законом установљени суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега. Закон о парничном поступку, у члану 10. став 1, такође прописује да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року.

Закон о заштити права на суђење у разумном року је у члану 4. прописао да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року, уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, природа или врста предмета спора, значај предмета суђења за странку, понашање странке током поступка и посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса, као и за израду одлуке.

Имајући у виду све напред наведено, а посебно чињеницу да се ради о предмету у коме је било нужно расправити сложена чињенична и правна питања, као и посебно да је о ревизији одлучено пре доношења одлуке о изјављеном приговору, овај суд налази да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, а да је о ревизији одлучено пре доношења одлуке поводом овог приговора, због чега није потребно наложити процесне радње и рокове за убрзавање поступка, због чега је одлучено као у изреци.

Судија

Бранка Дражић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења дозвољена је жалба
Врховном касационом суду
у року од 8 дана
од дана пријема преписа решења.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**